

**BÜTÜN VAPURLAR İPTAL
ŞİİRLER**

BÜTÜN VAPURLAR İPTAL

ŞİİRLER

Haluk ŞAHİN

arkeo *pera*

ARKEOLOJİ VE SANAT YAYINLARI

**BÜTÜN VAPURLAR İPTAL
ŞİİRLER**

Haluk ŞAHİN

Yayımlayan
Nezih BAŞGELEN

Düzenleme: *Serdar KIRAN*

©2025 Arkeoloji ve Sanat Yayınları Tur. San. Tic. Ltd. Şti.
Hayriye Cad. Cezayir Sok. No: 5/2 Beyoğlu-İstanbul
Her türlü yayın hakkı saklıdır / All rights reserved.
Yayınevinin ve yazarın yazılı izni olmaksızın elektronik mekanik,
fotokopi ve benzeri araçlarla ya da diğer kaydedici cihazlarla
kopyalanamaz, aktarılamaz ve çoğaltılamaz.
Sertifika No: 43899

Kitabevi/Satış Mağazası

arkeo*pera*

Yeniçarşı Cad. No: 66/A 34433, Galatasaray
Beyoğlu-İstanbul Tel.: 0212 293 03 78

www.arkeolojisanat.com / info@arkeolojisanat.com

İÇİNDEKİLER

HESAPLAR LÜTFEN

Kendime Yaş Günü Şiiri / 8

Karşısı Troya / 11

Asıl Soru / 14

Sirtaki / 16

Kırmızı Papağan / 21

Hatlar Dolu / 25

Can Yücel / 28

Hortlaklar Balosu / 30

BAĞ BOZUMU

Palamarları Keskme / 35

Kayıp Karınca / 37

Pırnarları Beklerken / 38

Şaşıryorum / 41

Tam Zamanı / 43

Ninni / 45

Şairin Ölümü / 47

Sakızlı Şiirler / 48

Kum Kuşu / 51

Ölülerin Yatakları / 53

ODİSEUS ADA'DA

Ben Homeros'un Yalancısıyım / 57

Odiseus Sahilde / 60

GARGALAKLAR

Gargalak / 67

Konum / 69

Demişti ki Poyraz / 71

Akşam / 75

Bir an / 77

Kirpi / 79

Arka Bahçe / 81

Çayır / 85

Gargalaklar (Kısa parçacıklar) / 85

Eylül / 88

VAPUR ZAMANI

Bütün Vapurlar İptal / 93

Son Vapur / 95

HESAPLAR LÜTFEN

KENDİME YAŞ GÜNÜ ŞİİRİ

Dün Troya'ya karşı
kumsalda yürürken
dedim ki kendime
ulan moruk
iyisin valla
seni seviyor hala
içindeki küçük çocuk
çünkü onu
dönme dolaplarda bırakmadın
panayır boyunca
sevincini, kıvancını
ve onurunu
dolap döndürenlere satmadın

bak babalık
bak evladım
bak üstat
bak kardeşim
bak abicim
bak ahpap

sağ yanda Troya
yanıyor hala
en gözü kara dostların
yangında öldü
oysa diyecekleri vardı daha

kutlu olsun yeni yařın
ve yalnızlıktan yakınma sakın
artık içindeki çocuk kadar
onlar için de yařayacaksın

artık biliyorsun
günleri tesbih taneleri gibi
çekmek değil marifet;
Troya'ya karşı
bu küçük adada
poyrazla lodos arasında gidip gelirken de
ömrün
çağrı hala aynı;
özgürlük, eşitlik, kardeşlik
ve adalet!

KARŞISI TROYA

Yeter dostum
yetti gezip tozduğun
saçlarına ak düştü
Odiseus'tan uzun sürdü yolculuğun

mavi buğulu koylarda
Iodos bekledin günlerce
Kavafis olmayacak dese de
kikloplar ve lestrigonlar çıktı karşına
Troya'yayla uğraştığı gibi
Uğraştı seninle
huysuz Poseidon

ve hala yollardasın

Ama artık bütün kentler
birbirine benziyor
kaldığın otellerde
aynı marka sabunlar çıkıyor karşına
büyük kentlerin geniş caddelerinde
birörnek giysili
bol makyajlı figüranlar dolaşmakta
dünyanın dört bir yanında
en namli meydanlarda

tüm güvercinler
seni tanıyor sanki

zencefil ve kehribar değilse bile
rengarenk
şapkalar ve tişörtler aldın kendine
turist pazarlarından
ama öyle çoğaldılar ki
fırsat bulamadın
çoğunu tek kez bile giymeye

havayollarından binlerce mil
alacağın var
geceler sana kış uykuları kadar uzun
uyku borçlu
bir jetlagden ötekine geçiyorsun
ve artık hatırlamakta zorlanıyorsun
gidiyor musun yoksa dönüyor musun?
Hep iki yerin arasındasın
ama hiç
tam olduğun yerde değilsin
ya da tam olman gereken yerde

gel senin pergelin ayağını
bizim adaya çakalım!
karşısı Troya

sabahın ilk haberlerini
bilge kargalardan al
ki her şeyi görür onlar
ve asla unutmazlar
uzun yürüyüşlere çık Çayır kumsalında
bağlardan gelen arılar
bal yapsın hamaratça
serçeler gibi anılar
zıp zıp
sıçrasın
bir oraya bir buraya

o zaman belki
başlarsın anlamaya
yüksek surlu kent düştükten sonra
güzeller güzeli Eleni
niçin döndü
memleketi Sparta'ya.

ASIL SORU

B^{en} Homo sapiens türünden
Hominid ailesinden
Primatlar öbeğinden
Memeliler sınıfından
Omurgalılar dalından
iki ayak üstünde yaşlı bir fani
sabah erken
Troya'nın karşısında
ıssız kumsalda
çıplak ayak
dalgın yürürken
mavi göğ'e bakıp
sormuş olmalıyım:

"Ama neden?"

Bir cevap gelmedi tabii
meçhul muhataptan.
Soru sormayı sever o
Ama zor anlaşılır cevapları

Gene de
dalgalardan bir ses

bana seslendi sanki
"Madem sordun
Sence neden?"

"Hiç" diyebildim.
Keşke bilsem

SİRTAKİ

Üniformalı adam yüzüme şüpheyle
baktı

zaten işi

insanlara gün boyu şüpheyle bakmaktı...

Ee elbette

şüphelendi benden de, beğenmedi
suratımı

Ve bir kabahatim varmış gibi

pırt diye tükürdü sanki

"Passport!"

Uzattım pasaportu. Baktı uzun uzun
bir bana

bir de fotoğraftaki daha genç adama
beni yakıştıramadı ona.

Bak bu noktada haklıydı

herif bayağı hoşmuş zamanında.

şimdi ben bile soruyorum

Ben miyim bu ak saçlı

ve yorgun yabancı.

"Visa!"

diye tısladı sonra

başımı salladım var diye

sayfalar arasında koşturdu parmakları...

Güp güp atıyordu kalbim.

Güp güp! Güp güp!
Oysa biliyordum, her şey tamamdı.
Ama burası tam sıfır noktası...
Burada her şey noksan olabilir
ya da fazla...
Burada her şey olanaksız
ve her şey olası.

Uzun saniyelerce sürdü gitti sessizlik...
Ve "Tak!"
diye bastı adam damgayı!
Ama bitmemişti giriş sınavı
yan tarafa gümrüğe aldılar
bavulumu açtılar
mıncıkladılar çamaşırlarımı
kitaplarımı etrafa saçtılar
bir köpek çağırdılar yetmezmiş gibi
her şeyimi ona koklattılar

Adamın tersine
köpek beni
fazla ilginç bulmadı
şöyle bir koklayıp
uzaklaştı ses çıkarmadan.
Ama duvardaki büyük resimden
sert sert bakıyordu adamın biri;
altında
sökemediğim alfabeden kocaman

harflerle bir yazı
"Bu vatan bizim!"
türünden bir şeyler olmalı...

Merdivenlerden inip
çıktım dışarı
otomatik tüfekli askerler nöbetteydi
kapıda
ve direklerde
bayraklar dalgalanıyordu...
Hızla geçtim hepsini
merakla bekliyordum
zor bela girdiğim ülkenin
bana sunacaklarını:

Aaa, o da ne
bunlar tıpkı bizim otlar;
beni bahçede uğraştıran ayırıklar,
yoncalar, dikenler
tuhaf şey,
ballıbabalar da gelmiş
ki, kır çiçeklerinin en yoksulu
en garibanıdır
nasıl becerdilerse vize almayı
yayılmışlar kırlara babalarının malı gibi...
Yalnız onlar mı
baktım bizim bütün Çayır orada:
boyunu bükük gelincikler

tez elden boy atmış papatyalar,
güneşin, ne yedisi— yetmişyedi rengi
tüm kır çiçekleri
n'apıp etmişler
ben kuyruklarda sıra beklerken
bir yolunu bulup
sınırı geçmişler

Ya başlamadan bitmiş aşkları hatırlatan
şu iğde kokusuna ne dersiniz?
o kimin ağacından acaba?
Onların mı yoksa bizim mi?
Peki, tel örgünün altından
bir o yana bir bu yana
koşa koşa yük taşıyan
hamarat karıncalar
onlar kaçakçı mı
Ve hangi mahkemeye hesap verecekler?

Sorular sorular...

Aman aman yandım aman
İki adım sağa üç adım sola
Üç kez diz büküp bir kez zıplama
Kafamda bir dans başladı sanki
Ben diyeyim kasap havası
siz deyin
sirtaki!

KIRMIZI PAPAĞAN

Önce şu siyah kepenkleri aç, canımın
içi,
ki sıra
kadife perdelere gelsin
aylardır üşendiğini yap sonra
ara bul anahtarını balkon kapısının
ve aç paslanmış kapıyı
gıcırtilarla
Oh, bir anda
sana doğru koşsun bahçe
yapraklı kollarıyla
sımsıkı sarılsın boynuna;
derin uykudaki eşyaların
tüyleri diken diken olsun
rüzgar dokununca
bir sayfa uçsun masandan sevinçle
gitsin
alı al moru mor
Manisa kiliminin üstüne konsun

Sonra...

Sonra her şey olabilir
bir anda balkondan içeriye
bir kırmızı Küba papağanı girebilir:
aslında üç renklidir

ama adı
kırmızıya çıkmıştır
ne de olsa kırmızı
renklerin en yüreklisidir;
son olarak 1864'te
Havana'nın oralarda
Zapata Bataklığı'ndan
denize doğru uçarken görülmüştür;
o gün bugündür,
onu her yerde arayan bilginlere göre
ya nefesi yetmemiştir karşı kıyıya
varmaya
ve Meksika Körfezi'nin dibindedir
ya da, tüm kıtaları aşmış
Leyla'sının peşindedir

Brezilya ormanları, Afrika cangılları...
aramıştır her yeri köşe bucak
ve sonunda kolu kanadı kırık
bahçene gelmiştir;
Belki de
kapıları kilitli ve ağır perdeli
balkon kapından
şüphelenmiştir;
1864'ten beri aradığı
kalbinin öbür yarısı
belki de orada

bir kafestedir
bazı geceler bahçede tünerken
duyduğu çığlıklar ve iniltiler
senin değil
onun sesidir

Belki de öyle değildir

Öyle ya da böyle
şaşırtmayı sever hayat
hatta günün birinde
kırmızı Küba papağanları gönderir
kimilerine --
ama önce perdeleri aralayacaksın,
canımın içi,
anahtarları bulup paslı kapıları açacaksın
bırakacaksın seni kucaklasın bahçe
işte o zaman ve ancak o zaman
her şey olabilir...

Her şey olabilir....

HATLAR DOLU

Baktım tanrılar çok meşgul,
baktım
dualık
ve beddualık
çok iş birikmiş yeryüzünde
bana bir türlü sıra gelmiyor;
Ve üstelik verdikleri hayat
çok kısa —
ucuz bir pil gibi
bitiveriyor

Dayanılmaz hal alınca
kalp ağrılarım
emekli tanrılara
başvurmak zorunda kaldım!
Özellikle
Bizim buralardan emekli olmuşlara
Poseidon, Dionysos, Apollo
Tarhun, Arianna, Puduheba...
İyi bilirler bağlarını ve dağlarını
Anadolu'nun
mavi buğulu
adalarını Ege'nin
Örneğin titrek Poseidon'un
Troya'nın karşısında deniz altında

Atlarını bıraktığı ahırı vardır
Ve hala açıktır...

Ama sonunda anladım ki
boş iş onlardan medet ummak
Onlara ulaşmak
çok zor bir kere.
Çok çok uzakta
kara deliklerin arkasında
karanlık mağaralarında
bitkin yatmaktalar —
İnsan yorgunu.
Parola ve şifrelerini kimse hatırlamıyor.
Ha gayret benim yaptığım gibi
uzun arayışlardan sonra
bulsanız bile birisine açık bir hat
ya kulakları iyi duymuyor
ya da bağlantı
sık sık kopuyor...

Eskiler milyonlarca ışık yılı uzakta
yenilerin işi başından aşkın —
akıllı telefonlarının peşine takılmış
milyarlarca akılsız insan
her yerde, her an
onlardan
dualık

ve beddualık
yeni işler istemekte

Bu yüzden sana bana
dualar ve beddualar için
fırsat yok
tüm hatlar dolu
ve milyonlar bekliyor
sırada...

ister misiniz
kapatalım telefonları
ve başlayalım
birbirimizle
konuşmaya!

CAN YÜCEL, D.Ö.
(DATÇA'DAN ÖNCE)

Yine bir akşam
Ortaköy Ziya'da
Gecenin son birasını içiyoruz
Faruk, Ersan ve ben —
Genciz, aşığız, kaynıyor kanımız
Tarifsiz umutlar içinde

Bir düğünden kopup gelmiş
Müşteriler sükün etti bir ara
Süslü hanımlar, cici beyler
Hemen kalktılar dansa—
Alaturka vals nihavend makamında
eski tangolar
Ve genel istek üzerine
Komparsita...

Müzik böyle tavsayınca
Bir adam fırladı ortaya
Karışmış saçı sakalı
Habire dönüyor ortada
Kaytandan fırlamış bir topaç gibi;
Yıkılmıyor yere
Sağa sola yalpalasa da.
Ama kaçırıyor ötekileri

Belli ki bu gece çok yalnız —
Belli ki özlüyor birilerini
Belli ki isyankar damarı tutmuş
Ve belli ki hayatta
En çok babasını sevmiş.

O hoplayıp zıpladıkça
Zeybek, horon, halay, kasap havası
Sirtaki, karşılama, hora
Tüm çiçekleri Anadolu'nun
Serpiliyor ortaya...

Kuzguncuk'ta ayaküstü
Bir kaç kadeh atıp
Gelmiş buraya
Sarhoş bir bulut gibi bungun—
Çünkü henüz bilmiyor
çok yakında gideceğini
Datça'ya.

HORTLAKLAR BALOSU

Eski bir dostu uğurlarken geçen gün
Dev çınarın gölgesindeki taş avluda
Bizanstan kalma bir tenor
Yanık dualar okuyordu
Arapça. Ancak
Çok sadeydi dekor:
Musalla taşında tek bir tabut
Üstünde tek bayrak
Ve arkasında bir dizi çelenk
Çoğu aynı renk...

Derken

Yıllardır görmediklerim sökün etti:
Hayatımın arka mahallelerinden:
Aman Tanrım ne olmuştu onlara
Yalnızca saçını ve giysilerini değil
Vücudunu da değiştirmişti kimi —
Şu iri kıyım adam, ki kalecimizdi,
Küçülmüş iki büklüm olmuştu.
Sabun reklamlarına çıkmış
Eski güzellik kraliçesinin
Bumburuşuktu
Kaymak yüzü;
Altın madalyalı 100 metre
şampiyonumuz

İki koltuğunda iki değnek
Güç bela yürüyordu.

O da ne!
Yıllar önce öldüğünü sandığım biri
Çıkmaz mı karşıma!
Sordum kendi kendime
Acaba sırf bu balo için mi
Geri geldi
Dönüşü olmayan o yerden?

O da uzun uzun süzdü beni
"Gözüm sizi bir yerden ısırtıyor"
dedi sonunda
Tuhaf bir sesle.

"Siz bir zamanlar
Haluk Şahin değil miydiniz? "
"Evet öyleydim" dedim
"Bir zamanlar öyleydim."

"Ya şimdi?"

"Şimdi yalnızca
Bir figüranım
hortlaklar balosunda!"

BAG BOZUMU

PALAMARLARI KESMEK

Elinde iki yanı keskin
Tenedos baltası da olsa
palamarları kesmek zor
ve zaman alıyor;
Nasıl azgın sarmaşık
kök salıverirse
her değdiği yerde toprağa
öyle olmuş
kökler derine dalmış
Ve yosunlar dolanmış onlara
deniz otları
yılan balıkları...
bir deniz kestanesi yapışmış birine
ötekini
bir pavurya salıncak yapmış

Tenedos baltası da olsa elinizde
palamarları kesmek zor
ve yeni denizlere açılmak
zaman alıyor.

KAYIP KARINCA

Kayıp bir karıncadan
Farklı değil yazgımız
Günün sonunda
Ben kayboldum diye
Düşmüşüm yollara
Sen
Hep aradığın için
Kayıplardasın

Sonunda bir akşam vakti
Kesişecek yollarımız
Yol soracağız birbirimize
Ve yeniden yola koyulacağız

PIRNARLARI BEKLERKEN*

Her şey hazırdı
baharı kutlamak için
ama birileri ille
pırnarları bekliyordu

oysa anemonlar
çoktan delmişti boz toprağı
mineler, papatyalar, ballıbabalar
örtmüştü yamaçları

Ama yok yetmez
birileri
kutlamak için
pırnarları bekliyordu

kuru otların altında
gözlerden ırak
'haydi sıra bizde' diye dürtüyordu
menekşeleri nergis;
davranın arkadaşlar
bakın işte bahar gelmiş
sessizce ve merasimsiz

* Barbarları Beklerken'in şairi Kavafis'e.

ama birileri hala
pırnarları bekliyordu
ey bahar körleri
şenliği kaçırmayın
kaç baharınız kaldı şurada
ayak sesleri duyuluyor yazın!

ŞAŞIRIYORUM

Ne kadar güzel olduğunu
unutuyorum bazen

Karanlıktan çıkıp geliyorsun, şaşıyorum

Çocukluğumda virajlı Gemlik yolunda
Apansız denizi görmüş gibi şaşıyorum

Ada'da bulutun arkasından dolunay
Çalım atıp geçmiş gibi şaşıyorum

Ortaköy'de çıkmaz yazan sokaktan
Boğaz'a çıkmış gibi şaşıyorum

Sözüm ona her şeyi öğrendimdi
Hiç bir şey bilmediğime şaşıyorum

TAM ZAMANINDA

Her şey tam zamanında oldu

Tam zamanında
dokundu gülpembe parmakları şafağın
tepelerine Anadolu'nun
Ve narin parmakları
Adasu'nun
Tam zamanında vurdu
Sabırsız bekleyen
Tellerine
Yorgun çellonun

Homeros
dinliyordu

NİNNİ

Haklısın
Çok kötü geçti dün
Ve yarın
daha bile kötü olacak

Yeterin yeteri yok ama
Beterin beteri var
Değilmi ki niyetleri bozuk
Değilmi ki
Kin tutmuşlar
Onlar için kötülük
Sıradan bir zanaat;
Ama biz hala biraz insanız
Daha zor olsa bile öbür gün
Direnmeliyiz kötülüğe
İnadımız inat!

ŞAİRİN ÖLÜMÜ

Genç yaşta
canını almak isteyince Tanrı
"Buyur al!" demişti şair
«Üstü kalsın!»

Nasıl olsa değmezdi hayat
yorgun bir şairin
boş bir şiir tankeri gibi dolaşmasına
bu köhne kentin dar sokaklarında
tangır tungur

Keşke hatırlatsaydı ona
Boğaz'a dalış yapan yaşlı bir martı
"Şair babanızın dediği gibi
en güzel şiir
henüz yazılmamış olandır."

SAKIZLI ŞİİRLER

1.

Sakız neredesin?

Kim demiş aşkın ömrü üç beş yıldır
Sakız'la aşkımız 15 yıl sürdü
Samanyolunun altında demlenirken
Bacağıma sessizce sürtünürdü

Komşu bağları keşfe çıkardı sonra
Kaşla göz arasında, birden
Sakız bir anda sırra kadem;
Belki gizli bir sevgilisi vardı
Özel hayatıdır bilemem

Kapatırken gecenin kapılarını
Çıkardım onu aramaya
Ses vermezdi bir süre
Saklambaç oynardık karanlıkta
O yaramaz çocuk, ben yorgun ebe

Ama bilirdim ki gece
Mutlu sonla bitecektir;
Madem ki aşkta herşey mümkün,
Olmadığı bir bağdan bile olsa
Çıkıp gelecektir.

2.

Bacağımdaki tırmık yarası

Senin yüzden

Üzerimdeki tüyler

Senin yadigarın

Ama artık gelmeyecek diyor

Oyuncakların

Tatsız geçiyor günler

Sensiz

Şekeri bitmiş sakız gibi

KUM KUŞU

Karşısı Troya
Sabah erken -- o da ne:
tek başına bir kum kuşu!
soyu tükendi sanmış
çoktan kesmiştim umudu.

Benim gibi o da
hiç değişmemiş:
gidip gelirken dalgalar
bir koşu... bir koşu...

Ve yine aklıma anlayamadım
o mu dalgaları kovalıyordu
yoksa dalgalar mı onu?

ÖLÜLERİN YATAKLARI SOĞUKTUR

Kara bir kış sabahı
Beni ısıttığı için
teşekkür ettim;
Yorganıma

"Seni o ısıtmadı ki," dedi
İçimdeki hınzır ses
"Sen onu ısıttın!

Can soban güröl güröl
Yanmasaydı
Çoktan soğumuştun yatak
Yorgandan başlayarak

Seni sıcak tutan
İçindeki kordur
Harlayıp geçer alevler
Köhne Sobalarda

Haydi bir kaç odun at
Haydi kumsala
Haydi kırlara
Haydi dostlara...

ODISEUS ADA'DA

BEN HOMEROS'UN YALANCISIYIM

Bizim adaya gelişini
Odisea'nın 3.faslında
anlatmıştır:

Troya'yı, Priamos'un o görkemli
kentini
yağmalayıp, tıka basa doldurduktan
sonra gemilerini,
artık yeter dedi yukardaki,
yeter yaptıklarınız, yeter bunca şımarıklık.
Yeter bunca ahmaklık, bunca haksızlık.
Kızım Athena'ya bırakayım da sizi, görün
gününüzü, nasıl oluyormuş azgınlığın,
sapıklığın sonu.
Leşiniz bile varmasın memleketinize.
İşte böyle başladı kötü günler.
Güçlü Zeus'un kurşun rengi gözlü yaman
kızı,
soktu parmağını Akhalıların arasına
kaptırdı mı onları... Atreus'un iki oğlu
Agamemnon'la Menelaos düştüler mi
birbirlerine...
Bu iki ahmak, akşam vakti içtimaya
çağırdı askerleri
olacak şey mi! hepsi zafer sarhoşu,

çekmiş şarabı yere yıkılıyor.

Tam komutan sözü dinleyecek halde
yani!

Önce efendiler girdiler birbirlerine

Bağırdı çağırdı Menelaos: 'Haydi toparlanın,
yolcu yolunda gerek, hemen dönüyoruz
vatanımıza denizin kırıksız sırtında.'

Haykırdı Agamemnon

Olmaz öyle şey, buradan bir adım
atmamalı kimse adaklar sunup,
kızgın tanrıçayı yatıştırmalıyız önce.'

Hey koca ahmak, yatıştır mı tanrıçanın
öfkesi öyle

birkaç duayla, birkaç but etle.

Tanrı kısmı zırtırt değiştirir mi kararını,
kafa işte.

Koskoca iki adam bağırip çağırırsa birbirine
emrindekiler durur mu, onlar da açtılar
ağızlarını

bir gürültüdür şamatadır sürdü gitti.

Kimi öyle diyor, kimi böyle, ortak karar
hak getire...

Uyuduk oracıkta, uyumak
dediysemniyetler bozuk,

birbirimizin kuyusunu kazarak kafamızda
bulduk sabahı. Zeus felaket ağlarını
örüyordu.

Şafak sökerken çektik gemilerimizi

denize
tıkı basa doluydu hepsi, Troya'nın
ganimeti
ve güzel kemerli tutsak kadınlarıyla.
Ordunun yarısı orada kalmayı seçti,
başlarında Agamemnon, ötekiler atlayıp
teknelere
tam yol uzaklaştı, uçuyorduk sanki
canavarların yurdu engin deniz
tanrıların eli değmiş gibi dümdüz
olmuştu önümüzde,
kolayca vardık Tenedos'a
çıktık adaya, dedik hemen kurbanlar
keselim ki
varalım sılamıza bir an önce. Ama
acımasız Zeus
bırakır mı; bir kez daha düşürdü bizi
birbirimize
bir yaygaradır koptu. Bir bölük asker
hata ettik Troya'ya dönelim diyordu.
Başlarında kurnaz Odiseus, dönüp
gönlünü alacaklardı Kral Agamemnon'un.
Doluştular gemilerine
ve yola koyuldular gerisin geriye.”¹

1. Çeşitli dillerden uyarlama çeviri, Haluk Şahin.

ODİSEUS SAHİLDE

İthaka yolunda ilk durak
bizim aday çıkıp
kurban kesmişsin tanrılara
sonra
(burasını ben uydurdum)
meraklısın ya,
tırmanmışsın az ilerdeki tepeye,
bakmışsın uzaklara:
karşıdaki yangın yeri
Troya
şurası Midilli olmalı
şurası
tahta atın köknarlarını kestiğiniz
yüz pınarlı İda

dönünce öbür yana
önce deniz,
Sonra çok çok uzaklarda olmalı
İthaka!

II

Ama hayır,
10 yıl sürmüş olsa da savaş
ve ganimetle dolsa da gemilerin
tıka basa
aklın hala
Asya'da
asıl zenginlik orada
acaba orada daha neler bıraktım?

Uyku tutmamış gözünü
bütün gece;
ve sabahleyin
şafağın pembe parmakları
dokununca karşı tepelere
yeniden Troya
yollarındasın

deniz sütlüman o sabah
derya alabildiğine berrak
diplerdeki dev yılanlar
hala uykuda
mavi gözlü kargalar peşinizde
şen şakrak

Hesapça

hakkını alıp Agamemnon'dan
hemen koyulacaksın yola!
küstahlığa bak sen.
Sen ki kaçın kurası,
cinfikirli hergele
bilmiyor olamazsın
farklı hesapları vardır tanrıların:
Tamahkarlığının cezası olarak
tam 10 yıl daha
fırtınalı denizlerde dolaşacaksın

IV

Olsun varsın

Her gittiğimiz yerde bir şeyler kalır
bizden
kumlara karışır saçımızın kepeği;
gece ateşinde söylenen türkülerin
poyrazla dört bir yana uçuşur külleri

artık hep biraz buradasın

IV

bazen sabah yürüyüşlerinde
uzaktan görür gibi olurum seni
sen de fark edersin sanki
ve öne eğersin başını
bir suçlu gibi

Yıllardır
yollarımız rastlaşa da
zamanlarımız henüz kesişmedi
ama o da olacak bir gün
bilicilerin tanrısı Apollon
—ki aslen buralıdır kendisi—
söyledi:
birkaç milyon ışık yılı sonrasına
randevumuz var

Tam burada
Troya'ya karşı!

GARGALAKLAR

GARGALAK

Dalgaların sürükleyip kıyıya attığı ağaç, kütük ve çalı parçalarına gargalak derlermiş. Bu sözcük adada kullanılmıyor.

Biz denizden çerçöp toplayanlara Iodoscu deriz.

Topladıklarını kimileri ısınmak ya da kumsalda balık kızartmak için yakar, kimileri küçük heykeller yapıp sergiler açar.

Aslında, tarihin dalgalarıyla bu sahillere gelmiş herkesin gargalak olduğunu düşünebiliriz.

Her gargalağın “adaya düşmesi”yle ilgili bir hikayesi vardır.

Binlerce yıldır olduğu gibi, adaya yeni ayak basanlara sorarız:

“Hangi rüzgar attı sizi buraya?”

Ne derlerse desinler, asıl yanıtın “Poyraz” olduğunu biliriz.

KONUM

Kasabadan çık
önüne Venüs'ü al
arkana Mars'ı
bağların ortasında
tam
Samanyolu'nun altındaki ev
bizimkisi

elinle koymuş gibi
bulacaksın.

DEMİŞTİ Kİ POYRAZ

...canyeli bekliyor
üzümler bağlarda
onlara çok eskiden
verilmiş sözüm var...

...sıcak basan bağlara
söz verildi bir kısmı
bir kısmı
avuç açmış
yelkenlere ait,
geri kalanı
şairlerindir
mısralarına kanat takar
yıldızların üzerine uçarlar
ama aslan payı
suskun çocuklarıdır,
ada sokaklarında
bulurum onları
hiç belli etmeden
öper
ve kuruturum gözyaşlarını...

... senin hiç
daralmaz mı için

hafakanlar basmaz mı ruhuna
demir kafese
kapatılmış
bir kaplan gibi
hissettiğin olmaz mı
ilk fırsatta yalınayak
sokaklara fırlayıp
sabahlara kadar
koşmak istediğin
olmaz mı hiç,
işte
öyle koşarım ben de
duramam
köpük köpük
önümden kaçır dalgalar
ekinler boyun bükür
el sallır bağlar
köpürür saçları kavakların
salkımsöğütler
kollarını kaldırıp
müthiş bir dansa başlar
geçer giderim yanlarından
geçer giderim
denizde
demir tarayan
küçük adaların
arasından giderim

düşmanım
ve sevgilim
lodos
nazı bırakıp
sımsıcak sarılana
ve beni dizlerinde
uyutana kadar giderim...

AKŞAM

...Tavşanadası'nın
martıları uçuyor bize doğru
akın akın
ciyak ciyak
az önce tamamlandı
yanımızdaki tarlanın sürülmesi
solucan ziyafeti
başladı başlayacak...

...melemeleri kesildi
su verildi keçilere
sıska bakıcı kadın
evine dönüyor
poyraz hafifledi
kızardı güneş
bir yaz günü
usulca
sönüyor

BİR AN

...akşamüstü
hava durdu
gün durdu
durdu yaprakları
gülibrişimin
mimozanın
dalları durdu
durdu kelebekler
kuşlar durdu
durdu karıncalar
zaman durdu...

KİRPİ

...parlak yıldızlarla dolu
lacivert gökyüzü Ege'nin
bağ evlerinden esintiyle uçup gelen
akşamsefalarının kokusu
üzümlere yürüyen suyun sesi
sessiz sabrı daldaki zeytinlerin...

ARKA BAHÇE

...bu sıralarda arka bahçede
açıyor akşamsefaları
zeytinleriin üzerinden
ge tırmanıyor toy bir ay
ağustos böcekleri korosu
makamdan makama geedursun
Samanyolu'nden başımıza
yıldız yağıyor

ÇAYIR

...iki yanda sıraya dizilmiş
tüm kır çiçekleri
ellerinde bayraklar, flamalar
alı moru mavisi
beyazı sarısı firuzesi
bir cümbüşdür gider
bal arıları vızıl vızıl
karıncalar piyade kolunda
gösteri uçuşunda kelebekler...

bandomuz denizden gelen
rüzgar sesi
ve tepeli serçelerin cıkçıkleri
kargalar borazan takımı
aryalar martılardan...

GARGALAKLAR

Uzun şiirleri parçalayıp
Üç dizelik adaikular yapıyorum
Ve bazen de dört dizelik dertlikler;
Kumsala bırakıyorum

Hem “poyrazaltıyım”
Hem de lodoscuyum

*

Aylardan Kasım
Belki de çok geç dediler
Solmuş çiçekleri sulamak için.

Olsun!

*

Düşen kuru yaprak
Kazara yandaki ağacın dalına kondu.
hani her şey bitmişti,
hani bu sondu?

*

En çok bibergilleri severim
Bir yandan tohum verirken
Bir yandan çiçek açarlar

*

Sabah sabah
Boşuna olamaz bu yaygara
Vardır yine kargaların bir bildiği
Ve bizim bilmediğimiz

*

"Yazık bugün en kısa gün" dedi serçe
"Yaşasın, bu en uzun gece" diye düzeltti
baykuş
"Ne farkeder?" dedi köstebek
"Aynı adanın yolcularıyız."

*

Ah çapkın güneş
Aldattı bu yıl da bizim saf bademleri;
Bize ne oluyor allasen
Alan razı satan razı sanki

*

Baskından dönen efelere benziyor
Güneye uçan küçük kara bulutlar
İzmir'e doğru
ayda bre
zeybek adım

*

Natürmort heykel de olabilirdi
Dalgaların kumsala attığı bağ kütükleri
Ama çok üşümüş olmalı ki biri
Alev olup dansa kalktı --
Ve madem adalıyız
hepimiz ayaktayız

*

Hayır dün gece de ayıramadı sis
karşı kıyıdan bizi
poyrazda demir tarasak da
sürüklenmedik başka denizlere;
belli ki
Troya'yı arayanlara
tabela olarak dikmişler bizi.

EYLÜL

*H*afif bir eylül akşamı
Sessizce bitiyor her şey

Yavaşça giriyor suya
Sarışın gün

Mavi bir perdeye dönüşmüş deniz
Yosunlar ölgün

Her esintide
Ayva tüyleri ürperiyor tepenin

Bağlar bomboş
Bomboş bağlar

Dünya çok uzaklarda
Çok uzaklarda dünya

Sessizce bitiyor her şey
Bitiyor gün,

yaz

ve ömür

VAPUR ZAMANI

VAPURLAR İPTAL

Yarın yolcusun uzaklara
Adaya gelmen için bugün son fırsat
Ama az önce ilan ettiler
Fırtına sekiz şiddetinde
Ve bütün vapurlar iptal

Mosmor bastırıyor poyraz
Demir taradı ada
Kargalar bile sustu sonunda
Mendireği aştı dalgalar
Fırtına sekiz şiddetinde
Ve bütün vapurlar iptal

Gelebilsen ne olurdu?
Neler söyledik birbirimize
Güneş batarken Polente’de?
Bir sözcük, bir bakış, bir dokunuş...
Can verir miydi aşkımıza?
Yoksa çoktan tükenmiş miydi her şey?

Bu sorular yanıtsız kalacak
Yarın yolcusun uzaklara
Bugün gelmen için son fırsat
Fırtına sekiz şiddetinde
Ve bütün vapurlar iptal

SON VAPUR

Son vapur
az sonra kalkıyor
bağırıp duruyor hoparlörler
ve telefonlarda
mesaj üstüne mesaj
yoldaymış
fırtınaların anası
bırakmayacakmış taş üstünde taş
ve bağlarda tek canlı

Halikarnaslı tarih baba anlatmıştı hani
Pers askerlerinin sürek avını
bu kez de el ele tutuşacakmış dalgalar
ve yürüyeceklermiş
tepeden aşağı

son vapur
iskelede bekliyor
gök mosmor
internette rapor üstüne rapor
hoparlörler
habire homurdanmakta:
«Kimse kalmasın
bu son vapur!»

salaklık etme
diyor Şeytan
atla son vapura
at kapağı Anadolu'ya
adı üstünde
anadır
nicelerine yaptığı gibi
seni de kucaklar
koynuna alır

bak halat çözdü
son düdüğünü çalıyor acı acı
kapak kalkmaya başladı
gidiyor
son vapur

yok arkadaş
gidenlerin
Kaz Dağları'na kadar yolu var
biz buradayız
bu sefer de biz kolkola girer
şuradan şuraya kıpırdamayız

yaşayarak öğrendik ki aşk
dağ deldiren bir sınavdır
bir kapan gibi görünse de bu ada
bizim için
iğde kokulu bir nefes
ve son sığınaktır